

Sygn. akt IV P-Pm 530/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni IV Wydział Pracy

Przewodniczący: SSR Joanna Wojnicka – Blicharz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Grażyna Mrozik

po rozpoznaniu 29 listopada 2016 roku w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) SA w upadłości likwidacyjnej w G.

przeciwko M. L.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) SA w upadłości likwidacyjnej na rzecz pozwanego M. L. kwotę 135 złotych /sto trzydzieści pięć złotych/ oraz kwotę 31,05 złotych /trzydzieści jeden złotych i pięć groszy/ z tytułu podatku VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego dla pełnomocnika w osobie radcy prawnego ustanowionego w sprawie z urzędu.

SSR Joanna Wojnicka – Blicharz

Sygn. akt IV P – Pm 530/16

UZASADNIENIE

Powódka Stocznia (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. w pozwie 27 października 2008 roku, skierowanym przeciwko M. L., wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie nim, że pozwany ma zapłacić powódce kwotę 785,66 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 czerwca 2008 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu i zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W razie wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty, strona powodowa wniosła o przekazanie sprawy do właściwego postępowania i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki dochodzonej należności wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania oraz zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powodowa spółka wskazała, że pozwany był pracownikiem powodowej Stoczni od dnia 25 lutego 2008 roku do dnia 24 maja 2008 roku, umowa o pracę ustała w trybie art. 30 § 1 pkt 4 Kodeksu pracy, tj. z upływem czasu, na który była zawarta. W okresie zatrudnienia, w dniu 25 lutego 2008 roku pracodawca zawarł z pozwanym umowę nr (...) o dofinansowanie do kwatery. Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 i 2 oraz § 5 ust. 1 tejże umowy, powódka zobowiązała się do pokrycia 100% kosztów wynajmu kwatery przez okres 1 roku, a pozwany zobowiązał się do przepracowania w powodowej Stoczni przez okres 1 roku od chwili zakończenia dofinansowania. Zgodnie z treścią § 6 umowy, w przypadku ustania stosunku pracy przed ustalonym okresem 1 roku, pracownik zobowiązał się do zapłaty faktycznie poniesionych przez pracodawcę kosztów z tytułu dofinansowania kwatery oraz kwoty w wysokości 60% kosztów dofinansowania tytułem kary umownej. Strona powodowa podała, iż pozwany korzystał z kwatery prywatnej na podstawie skierowania powodowej Stoczni za pośrednictwem Biura Zakwaterowań (...) w G. w okresie od dnia 25

lutego 2008 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku. Powódka zaznaczyła, że w trakcie zatrudnienia pozwany wystąpił do pracodawcy o udzielenie mu urlopu bezpłatnego w związku z koniecznością rozpoczęcia odbywania (wcześniej zawieszony) kary pozbawienia wolności, na którą został skazany wyrokiem karnym. Powodowy pracodawca udzielił pozwanemu tego urlopu do końca obowiązywania umowy o pracę. Powódka wskazała, że w dniu 25 maja 2008 roku umowa o pracę z pozwanym rozwiązała się z upływem okresu na jaki została zawarta. W ocenie strony powodowej, pozwany z przyczyn leżących po jego stronie nie przepracował umownego okresu i tym samym nie wywiązał się ze swojego zobowiązania, wynikającego z umowy nr (...) / pozew k.2-4/

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 28 października 2008 roku, Sąd Rejonowy w Gdyni IV Wydział Pracy nakazał pozwanemu M. L., aby zapłacił powódce Stoczni (...) S.A. w G. kwotę 785,66 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 19 czerwca 2008 roku do dnia zapłaty oraz kwotą 145 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotą 135 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

/nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k.14/

Dnia 14 listopada 2008 roku, pozwany M. L. wniósł do tutejszego Sądu sprzeciw, w którym wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż w jego ocenie, pozew powódki jest nieuzasadniony. Zdaniem strony pozwanej, celem Umowy Nr (...) nie było ukształtowanie stosunku prawnego w taki sposób, w jaki odczytuje ją powodowy pracodawca. Pozwany podał, że z analogicznego dofinansowania korzystał w okresie od dnia 14 września 2006 roku do dnia 1 grudnia 2006 roku, tj. do dnia aresztowania do sprawy II K 164/04, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Elblągu. Powódka w ramach wskazanej Umowy pobrała kwotę około 900 złotych oraz opłatę karną w wysokości około 600 złotych. O fakcie aresztowania pozwanego pracodawca został poinformowany w dniu 1 grudnia 2006 roku, informację przyjął Dyspozytor Stoczni. Pozwany dodał, iż po postanowieniu Sądu z dnia 25 stycznia 2008 roku, wydanego w sprawie III KK 523/07 w dniu 25 lutego 2008 roku po badaniach pozwany powrócił do pracy w powodowej Stoczni. Pozwany wskazał, że dnia 11 marca 2008 roku wyrok Sądu Okręgowego, wydany w sprawie III KK 523/07 został uchylony po ponownej apelacji, a pozwany odbywa karę od dnia 11 lipca 2008 roku. W dniu 8 kwietnia 2008 roku Sąd Rejonowy w Elblągu zastosował wobec pozwanego areszt do sprawy VIII K 344/07, z tego powodu od dnia 14 kwietnia 2008 pozwany korzysta z urlopu bezpłatnego. Dnia 29 kwietnia 2008 roku Sąd Okręgowy w Elblągu uchylił postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania. W ocenie strony pozwanej, celem Umowy z dnia 25 lutego 2008 roku, w szczególności punkt 3 § 6, jest dyscyplinowanie pracownika do spełnienia zobowiązań, gdy spełnić je może, obecnie z racji osadzenia w Zakładzie Karnym pozwany nie może spełnić warunków Umowy, jednakże stwierdził, iż ich ustaniu Umowa zostanie przez niego zrealizowana. Zdaniem pozwanego roszczenie powódki jest nieuzasadnione, ponieważ wykonanie Umowy uniemożliwiają mu okoliczności od niego niezależne. /sprzeciw k.19-21/

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2009 roku, Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na mocy art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c.

/postanowienie k.52/

Pismem z dnia 21 kwietnia 2016 roku, Syndyk Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej poinformował tutejszy Sąd, że Syndyk wstępuje do niniejszego postępowania i w pełni popiera powództwo. Syndyk wskazał, iż zgodnie z oświadczeniem z dnia 29 lutego 2016 roku zamierzał on przystąpić do niniejszego procesu, a nie istnieje inna droga dochodzenia należności wskazanych w pozwie. Dodał także, że z chwilą ogłoszenia upadłości likwidacyjnej upadły traci prawo zarządu swoim majątkiem, który staje się masą upadłości, a zarząd ten przejmuje syndyk. Konsekwentnie, w zakresie postępowań sądowych, administracyjnych i sądownoadministracyjnych, uprawnienie do występowania w charakterze strony również traci upadły, a zyskuje syndyk.

/pismo Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej k.108/

Pismem procesowym z dnia 17 sierpnia 2016 roku, pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/pismo procesowego pozwanego k.141-145/

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2016 roku, Sąd postanowił podjąć postępowanie w sprawie z udziałem po stronie powodowej Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. w (...).

/ postanowienie k.189/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. L. został zatrudniony w Stoczni (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. na okres od dnia 14 września 2006 roku do dnia 13 grudnia 2006 roku, na stanowisku Monter K. Okrętowych, w wymiarze pełnego etatu. Stosunek pracy między stronami ustał w wyniku rozwiązania umowy z upływem czasu, na który została zawarta. Wynagrodzenie pozwanego wynosiło 11 złotych za godzinę pracy. Pozwany wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

/Dowód: świadectwo pracy z dnia 13 grudnia 2006 roku k.15 akt osobowych pozwanego, umowa o pracę z dnia 14 września 2006 roku k.4 akt osobowych pozwanego/

Dnia 14 września 2006 roku, strony zawarły umowę nr (...) dotyczącą dofinansowania zakwaterowania pozwanego jako pracownika. Na podstawie tejże umowy pozwany korzystał z dofinansowania w okresie od dnia 14 września 2005 roku do dnia 1 grudnia 2006 roku. M. L. został zwolniony dnia 13 grudnia 2006 roku, z powodu rozwiązania umowy z upływem czasu, na który została zawarta. Następnie pozwany przebywał w areszcie, a jego zobowiązanie z tytułu umowy o dofinansowanie zakwaterowania potrącono z wynagrodzenia za pracę.

/Dowód: umowa nr (...) k.5 akt osobowych pozwanego, pismo D. Socjalnego z dnia 21 sierpnia 2008 roku k.10/

Pozwany został ponownie zatrudniony u powodowego pracodawcy na okres od dnia 25 lutego 2008 roku do dnia 24 maja 2008 roku, na stanowisku Monter K. Okrętowych, w wymiarze pełnego etatu. Stosunek pracy między stronami ustał w wyniku rozwiązania umowy z upływem czasu, na który została zawarta. W czasie trwania stosunku pracy pozwany korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od dnia 14 kwietnia 2008 roku do dnia 24 maja 2008 roku. Wynagrodzenie pozwanego wynosiło 11 złotych za godzinę pracy. Pozwany wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

/Dowód: świadectwo pracy z dnia 24 maja 2008 roku k.6, umowa o pracę z dnia 25 lutego 2008 roku k.7/

Dnia 25 lutego 2008 roku strony zawarły umowę nr (...) o dofinansowanie. Na jej podstawie pracodawca zobowiązał się do pokrycia 100% kosztu wynajmu przez pracownika w kwaterze 2-osobowej drugiej kategorii przez okres 1 roku. W zamian za dofinansowanie, pracownik zobowiązał się do przepracowania u pracodawcy 1 roku od chwili zakończenia dofinansowania (bez uwzględniania czasu odbywania czynnej służby wojskowej, urlopów bezpłatnych i wychowawczych). Zgodnie z § 6 tejże umowy, w przypadku ustania stosunku pracy przed upływem okresu wymienionego w § 5 pkt 1 bez względu na przyczyny i sposób rozwiązania lub wygaśnięcia umowy o pracę, za wyjątkiem:

- 1) rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę za wypowiedzeniem;
- 2) rozwiązania umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracowników (na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników);
- 3) rozwiązania przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia z przyczyn określonych w art. 55 K.p.;

Ciąży na pracowniku obowiązek zapłaty kwoty pieniężnej:

- faktycznie poniesionej przez pracodawcę na dofinansowanie, o którym mowa w § 1 pkt 1, w pełnej wysokości – tytułem zwrotu kosztów;
- odpowiadającej 60% kwoty jaką faktycznie poniósł pracodawca na dofinansowanie, o którym mowa w § 1 pkt 1 – tytułem kary umownej.

/Dowód: umowa nr (...) k.8/

Pozwany mieszkał na kwaterze pracowniczej od dnia 25 lutego 2008 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku u M. S. w G. przy ul. (...), która była opłacana przez powodowego pracodawcę.

/Dowód: pismo Biura Zakwaterowań (...) z dnia 21 sierpnia 2008 roku k.9, pismo D. Socjalnego z dnia 21 sierpnia 2008 roku karta 10/

Pismem z dnia 9 kwietnia 2008 roku, pozwany zwrócił się do pracodawcy z prośbą o udzielenie mu urlopu bezpłatnego do dnia 24 maja 2008 roku w związku z wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 8 kwietnia 2008 roku, na mocy którego został on skazany na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Pozwany wskazał, że sąd zarządził również natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności, więc w tym stanie rzeczy pozwany nie może wykonywać umowy o pracę z dnia 25 lutego 2008 roku i poprosił o udzielenie mu urlopu bezpłatnego w celu umożliwienia mu stawienia się w zakładzie karnym.

/Dowód: wniosek pozwanego o urlop bezpłatny karta nienumerowana akt osobowych pozwanego/

Dnia 10 kwietnia 2008 roku, pozwany otrzymał od pracodawcy zgodę na urlop bezpłatny w terminie od dnia 14 kwietnia 2008 roku do dnia 24 maja 2008 roku. Pracodawca jednocześnie na wniosku pracownika o urlop bezpłatny napisał, „że po czasie określonym rozwiązać umowę o pracę”.

/Dowód: pismo pracodawcy do powoda k.14 akt osobowych pozwanego/

Umowa o pracę zawarta między stronami uległa rozwiązaniu w związku z upływem terminu, na jaki została zawarta, to jest dnia 24 maja 2008 roku. Zdaniem pracodawcy, pozwany nie wywiązał się z umowy dotyczącej dofinansowania nr (...), wobec czego jest zobowiązany do zwrotu kosztu poniesionego przez Stocznnię za wynajem kwatery. Kwota faktycznie poniesiona przez pracodawcę za kwaterę wynosi 524,52 zł, tj. 47 dni x 11,16 zł (według rozliczenia Stoczni z (...)). Jednakże według powyższej umowy pozwany zobowiązany jest również do zwrotu kwoty pieniężnej odpowiadającej 60% kwoty 524,52 zł – tytułem kary umownej tj. 839,23 zł. Biorąc pod uwagę ilość dni odpracowanych – urlop bezpłatny nie wlicza się w odpracowanie, do zapłaty zostało 785,66 złotych. Pozwany korzystał już uprzednio z dofinansowania w okresie od dnia 14 września 2005 roku do dnia 1 grudnia 2006 roku. Został zwolniony dnia 13 grudnia 2006 roku, z powodu rozwiązania umowy z upływem czasu, na który została zawarta. Następnie przebywał w areszcie, a jego poprzednie zobowiązania potrącono z pensji. Pozwany został ponownie przyjęty do pracy u powodowego pracodawcy od dnia 25 lutego 2008 roku, a ponowne dofinansowanie uzyskał za zgodą Dyrektora Biura (...).

/Dowód: pismo D. Socjalnego z dnia 21 sierpnia 2008 roku k.10/

Pismem z dnia 2 czerwca 2008 roku, powodowa Spółka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 785,66 złotych wraz z należnymi odsetkami z tytułu umowy dotyczącej dofinansowania do kwatery.

/Dowód: wezwanie do zapłaty karta 11/

Dnia 8 kwietnia 2008 roku, Sąd Rejonowy w Elblągu Wydział VIII Karny postanowił zastosować wobec pozwanego M. L. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 6 miesięcy od dnia zatrzymania.

/Dowód: wypis postanowienia z protokołu rozprawy głównej k.177-178/

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2008 roku, wydanym w sprawie VI Kz 126/08, Sąd Okręgowy w Elblągu w VI Wydziale Karnym Odwoławczym, postanowił uwzględnić zażalenie i uchylić zaskarżone postanowienie dotyczące zastosowania wobec M. L. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

/Dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 29 kwietnia 2008 roku karta 23/

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych pozwanego oraz dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy.

Dowody z dokumentów uznane zostały za wiarygodne, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron nie negowała ich mocy dowodowej.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron postępowania wobec niestawiennictwa na rozprawie w dniu 29 listopada 2016 roku.

Podkreślenia jednocześnie wymaga, iż okoliczności stanu faktycznego były w znacznej mierze bezsporne, natomiast analizy wymagała interpretacja zapisów umowy nr (...) o dofinansowanie zakwaterowania pracownika.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodowej spółki o zapłatę od pozwanego kwoty 785,66 złotych wraz z odsetkami jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W początkowej fazie rozważań należy poczynić kilka uwag o charakterze ogólnym dotyczącym rodzaju czynności prawnych obowiązujących w polskim systemie prawa.

W polskim systemie prawnym wyróżnia się czynności prawne abstrakcyjne oraz kauzalne. Powyższe rozróżnienie dotyczy li tylko czynności prawnych przysparzających. Ważność czynności prawnej przysparzającej może wiązać się z treścią czynności wyrażającej tylko skutek przysparzający i wówczas taka czynność jest czynnością abstrakcyjną oderwaną od kauzy. Wówczas, zaś gdy umowa wyjaśnia dlaczego dokonano przysporzenia to jej ważność jest uzależniona od istnienia kauzy.

Jak słusznie podaje się w doktrynie „rozważania nad kauzą można prowadzić jedynie przy założeniu, że chodzi o element treści czynności prawnej. Treść czynności prawnej powinno się ustalać nie tylko na podstawie werbalnie wyrażonego oświadczenia woli, ale również innych zachowań” – porównaj System Prawa Prywatnego Tom 2 Prawo cywilne – część ogólna pod redakcją Z. R. CH B. Wydawnictwo C. H. B. Instytut (...), strona 195. Powyższe obiektywne rozumienie pojęcia kauzy oznacza, że zdarzenia prawne w których badaniu podlega kauza mogą być kształtowane nie tylko przez jedną czynność prawną, ale także przez dwie czynności podlegające badaniu i stanowiące razem jednolitą czynność prawną, która wyjaśnia podstawę prawną przysporzenia.

W doktrynie polskiej utrwalony jest pogląd, że brak kauzy lub brak porozumienia co do kauzy może stanowić podstawę do uznania czynności prawnej przysparzającej za nieważną. Jeżeli zaś w tej samej czynności prawnej określono zarówno treść przysporzenia jak i podstawy prawnej – kauzy, to czynność prawa musi być uznana za kauzalną i odpadnięcie kauzy przysporzenia prowadzi do odpadnięcia innych warunków i zasad określonych w umowie.

Przedkładając powyższe na kanwę niniejszej sprawy, wskazać należy, że przedmiotem podlegającym analizie w tej sprawie jest wykładnia umowy numer (...) z dnia 25 lutego 2008 roku zawartej pomiędzy powódką a pozwanym dotycząca dofinansowania zakwaterowania pracownika. Przepisy prawa pracy nie zawierają norm zobowiązujących pracodawcę do zapewnienia pracownikowi noclegów czy zakwaterowania w miejscu wykonywania pracy, w sytuacji

innej niż podróż służbowa. Jednakże pracodawca może zawrzeć z pracownikiem umowę o dofinansowanie zakwaterowania czy kształcenia się w celu poprawienia jego sytuacji ekonomiczno-społecznej.

Na mocy podpisanej między stronami umowy, zgodnie z par 1 powodowy pracodawca zobowiązał się do pokrycia 100 procent kosztu wynajmu przez pracownika miejsca w kwaterze 2 osobowej przez okres 1 roku. Zgodnie z par. 5 umowy pracownik w zamian za dofinansowanie zobowiązał się do przepracowania u pracodawcy 1 roku od chwili zakończenia dofinansowania. Paragraf 6 umowy wskazywał, iż w przypadku ustania stosunku pracy przed upływem okresu wymienionego w par 5 pkt 1 umowy bez względu na przyczyny i sposób rozwiązania lub wygaśnięcia umowy o pracę za wyjątkiem rozwiązania przed pracodawcą umowy o pracę za wypowiedzeniem, rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących pracowników oraz rozwiązania przez pracownika z przyczyn określonych w art. 55 kodeksu pracy na pracownika ciąży obowiązek zapłaty kwoty pieniężnej faktycznie poniesionej przez pracodawcę na dofinansowanie o którym mowa w par 1 pkt 1 w pełnej wysokości oraz odpowiadającej 60 procent kwoty jaką faktycznie poniósł pracodawca na dofinansowanie o którym mowa w par 1 pkt 1 tytułem kary umownej.

Wykładnia zapisów umowy z dnia 25 lutego 2008 roku pozwalała na wywiedzenie, iż badana umowa o zakwaterowanie jest umową przysparzającą dla pracownika, przy czym przysporzeniem jest pokrycie stu procent kosztu wynajmu przez pracownika miejsca w kwaterze. Dofinansowanie może dotyczyć jedynie pracownika. Celem i motywem umowy jest dofinansowanie kosztów utrzymania pracownika zatrudnionego w pozwanej spółce, który nie ma stałego zameldowania na terenie T.. Przysporzenie jest nierozzerwalnie związane z drugim stosunkiem prawnym łączącym strony jakim jest umowa o pracę. K. przysporzenia jest istnienie stosunku pracy i gwarancja odpracowania przez pracownika po udzieleniu przysporzenia okresu jednego roku na rzecz pracodawcy udzielającego przysporzenie. Warunkiem sine qua non odpracowania przysporzenia jest jednakże istnienie stosunku pracy jako podstawy prawnej umożliwiającej odpracowanie okresu jednego roku. K. tej czynności zatem jest istnienie stosunku pracy, który jest stosunkiem dwustronnym i musi dawać możliwość prawną odpracowania okresu 1 roku pracownikowi celem zwolnienia się ze zobowiązania określonego w paragrafie 1 umowy.

Umowa o dofinansowania zakwaterowania jest umową ściśle związaną ze stosunkiem pracy, jednakże nie stanowi podstawy jego nawiązania, w związku z czym stanowi klauzulę autonomiczną prawa pracy. Autonomiczność klauzul prawa pracy sprowadza się do tego, że nie są one elementem stosunku pracy, lecz występują obok niego jako stosunek prawny pochodny od stosunku pracy. Mogą one być zawierane, zmieniane i rozwiązywane w każdym czasie, bez wpływu na sam stosunek pracy. Jednakże pamiętać należy, iż istnienie takiej klauzuli jest uzależnione od istnienia pierwotnej umowy o pracę. W sytuacji gdy umowa o pracę zostaje zakończona przez pracodawcę, to należy uznać, że odpada kauza umowy dofinansowanie, a tym samym, wygasają zobowiązania wynikające z umowy o zakwaterowania.

Przekładając powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy wskazać należy, iż w tej sprawie w dniu 25 lutego 2008 roku pozwana zawarła z powodem zarówno umowę o pokrycie kosztów wynajmu kwatery jak i umowę o pracę. Umowa o pracę pozwanego została zawarta na czas określony to jest do dnia 24 maja 2008 roku. Umowa o dofinansowanie i zasady regulujące zwolnienie przysporzonego z długu zakładały, że umowa o pracę stanowiąca podstawę przysporzenia musiałaby wiązać strony co najmniej przez dwa lata. Na podstawie stanu faktycznego ustalonego w sprawie stwierdzić należy, że strona powodowa uniemożliwiła pozwanemu zwolnienie się z długu związanego z dofinansowaniem przysporzenia, albowiem nie zawarła z pozwanym kolejnej umowy o pracę, na okres po 24 maja 2008 roku.

Dla faktu braku zawarcia z pozwanym kolejnej umowy o pracę nie mają znaczenia okoliczności związane z tymczasowym aresztowaniem pozwanego, skoro postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2008 roku Sąd Rejonowy w Elblągu Wydział VIII Karny w sprawie VIII K 344/07 postanowił zastosować wobec pozwanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 6 miesięcy od dnia zatrzymania, zaś postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2008 roku wydanym w sprawie VI Kz 126/08, Sąd Okręgowy w Elblągu w VI Wydziale Karnym Odwoławczym postanowił uwzględnić zażalenie obrońcy pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 8 kwietnia 2008 roku w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania i uchylił zastosowany wobec pozwanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Ponadto, jak wynika z akt osobowych

pozwanego, to pozwany zwrócił się do powoda o udzielenie mu urlopu bezpłatnego na czas tymczasowego aresztowania, który został mu udzielony. Z akt osobowych pozwanego wynika także, że decyzją powodowej spółki było rozwiązanie umowy o pracę z pozwanym w związku z zaistniałą sytuacją – zapis na kartce w aktach osobowych powoda k. 184, co w kontekście zawarcia pomiędzy stronami umowy na czas określony oznaczało brak woli stron do zawarcia kolejnej umowy. Rezultatem braku zawarcia pomiędzy stronami dalszej umowy o pracę jest odpadnięcie kauzy umowy o dofinansowanie jaką było istnienie między stronami stosunku pracy i możliwość jego kontynuowania. Strona powodowa uniemożliwiła pozwanemu realizację stosunku pracy wobec braku zawarcia umowy o pracę na czas umożliwiający realizację umowy o dofinansowanie, co doprowadziło do wygaśnięcia kauzy stanowiącej podstawę zwrotu kosztów dofinansowania czy też zapłaty kary umownej z par.6 umowy.

Dodatkowo Sąd wskazuje, że fakt tymczasowego aresztowania pozwanego w świetle prawa nie może być powodem dla rozwiązania stosunku pracy bez wyczerpania trybu określonego w art. 66 kodeksu pracy i warunków tam wskazanych. Z tego też względu należy uznać, że po stronie powodowej spółki na dzień 25 maja 2008 roku nie istniały przyczyny prawne uniemożliwiające zawarcie dalszej umowy o pracę z pozwanym celem wypełnienia warunków umowy przysparzającej.

Dodatkowo wskazać należy, że brak umożliwienia pozwanemu wykonania umowy o dofinansowanie wobec przerwania łączącego powoda z pozwanym stosunku pracy uczyniło zobowiązanie pozwanego niemożliwym do wykonania zgodnie z art. 475 par 1 kc, co również stanowi argument za uznaniem wygaśnięcia z mocy prawa zobowiązania wzajemnego stron umowy z dnia 25 lutego 2008 roku.

Reasumując, stwierdzić należy w tej sprawie, że na skutek działania strony powodowej odpadła kauza jaką było istnienie ważnego stosunku pracy celem wykonania umowy o zakwaterowanie z dnia 25 lutego 2008 roku. To powódka nie zawarła umowy o pracę umożliwiającej od początku wypełnienie warunku umowy o dofinansowanie, skoro strony łączył stosunek umowny na czas określony trzech miesięcy, a następnie powódka nie zawarła z pozwanym kolejnej umowy dającej możliwość zrealizowania umowy na której opiera roszczenie i oceny na etapie tego procesu czy zaszły okoliczności z par 6 i 5 analizowanej umowy.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 58 kodeksu cywilnego w związku z art. 353 kc w zw. art. 300 kp w zw. z treścią umowy z dnia 25 lutego 2008 roku, posilkując się art. 475 par 1 kc Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku oddalając powództwo jako niezasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku i zasądził od strony powodowej na rzecz kwotę 135 złotych tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2002.163.1349 z późn.zm.)

SSR Joanna Wojnicka – Blicharz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

IV Wydziału Pracy